

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 1711 van 14 september 2007
in de zaak X /IIde kamer

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Armeense nationaliteit op 4 juli 2007 heeft ingediend om de schorsing en de nietigverklaring te vorderen van de "*beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten*" van 24 mei 2007.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 24 juli 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. Bouveraux en van advocaat Coolsaet G., die loco advocaat C. Decordier verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

De verzoekende partij is van Armeense nationaliteit, geboren te Jerevan, Republiek Armenië op 21 januari 1975.

Op 29 december 2006 werd door de verzoeker een vestigingsaanvraag ingediend als echtgenoot van A.L. (stuk 4).

Op 18 juni 2007 werd het 'verslag van samenwoning of van gezamenlijke vestiging' opgesteld door de lokale politie (stuk 6).

Op 28 juni 2007 nam de Dienst Vreemdelingenzaken de "*beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten*" omdat er van een relatie tussen echtelieden geen sprake is (stuk 10). Dit is de bestreden beslissing die op 29 juni 2007 ter kennis werd gebracht van de verzoeker.

2. Onderzoek van het beroep.

1. In een eerste middel "*afgeleid uit de schending van artikel 9 en volgende van Europese richtlijn 2004/38 van 29 april 2004, betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG), nr. 1612/68 en tot intrekking van de richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194 EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG, doordat ten onrechte de bestaande verblijfsprocedure nog werd opgelegd*".

1. De verzoeker stelt dat "*..., net als voor de EU burgers zelf, geen verplichting meer geldt om een vestigingsaanvraag te doen om in het bezit te zijn van een Belgisch verblijfsdocument.*"

2. De bestreden beslissing wordt als volgt gemotiveerd:

"Motivering in feite: In haar arrest van 24.4.1995 heeft de Raad van State gepreciseerd dat indien het zich gemeenschappelijk vestiging niet noodzakelijk een affectieve en duurzame vorm van samenwonen met zich meebrengt, dan veronderstelt het toch minstens de staat van echtgenoot, die eigenlijk niet als dusdanig kan erkend worden zonder het bestaan van een minimum aan relatie tussen de echtgenoten.

De Raad van State oordeelt dat er minstens een "gezinscel" moet bestaan, waarbij er een relatie moet bestaan tussen de echtgenoten. Er moet tussen de echtgenoten een reële, echtelijke band bestaan (levensgemeenschap), ook al is de verblijfsplaats van de echtgenoten verscheiden.

Uit het relatieverslag dd. 18/06/2007 van de politie van Hasselt blijkt dat er van een relatie tussen beide echtelieden geen sprake is.

Motivering in rechte: artikel 40 §6 wet 15.12.1980

Artikel 49/61 K.B. 8.10.1981, gewijzigd door

K.B. 7.11.1988, K.B. 12.6.1998, K.B. 27/04/2007"

3. De verzoeker stelt dat hij zijn verblijfsrecht ontleent aan de richtlijn zelf zodat er geen noodzaak bestaat om een aanvraag tot vestiging te doen. Artikel 9 van de Europese richtlijn 2004/38 van 29 april 2004, betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG), nr. 1612/68 en tot intrekking van de richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194 EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (hierna: richtlijn 2004/38) bevat de administratieve formaliteiten voor familieleden die niet de nationaliteit van een lidstaat bezitten en luidt als volgt:

1. Indien de duur van het voorgenomen verblijf van de familieleden van een burger van de Unie die niet de nationaliteit van een lidstaat bezitten langer is dan drie maanden, verstrekken de lidstaten hun een verblijfskaart.

2. De termijn voor de indiening van het verzoek om een verblijfskaart mag niet minder bedragen dan drie maanden te rekenen vanaf de datum van binnenkomst.

3. Niet-naleving van de verplichting om een verblijfskaart aan te vragen kan worden bestraft met evenredige en niet discriminerende evenredige sancties.

Daargelaten de vraag of artikel 9 van de Richtlijn 2004/38 directe werking heeft in de Belgische rechtsorde, stelt de Raad vast dat verzoekers stelling berust op een interpretatie. Kwestieus artikel heeft de toepassing van artikel 40 § 6 van de Vreemdelingenwet niet op. Ten andere heeft verzoeker wel degelijk een vestigingsaanvraag ingediend.

Met betrekking tot de bewoording "*en volgende van de Europese Richtlijn 2004/38 van 29 april 2004*" duidt de verzoeker niet aan welke artikelen geschonden zijn. Het komt niet aan de Raad toe om na te gaan welke andere bepalingen van bovenstaande richtlijn de verzoekende partij geschonden acht. Dit onderdeel van het middel is onontvankelijk.

Het middel is ongegrond.

2. In een tweede middel voert de verzoeker de schending aan van artikel 49 van het K.B. van 8 oktober 1981 zoals gewijzigd door het K.B. van 27 april 2007 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het K.B. van 8 oktober 1981), alsmede van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de administratieve akten, doordat de bestreden beslissing onvoldoende en gebrekkig gemotiveerd is, alsmede schending van de beginselen van behoorlijk bestuur.

2.2.1. Artikel 49 van het K.B. van 8 oktober 1981 bevat de algemene bepalingen betreffende de verblijfsdocumenten bij een aanvraag tot vestiging. De verzoeker zet niet uiteen op welke wijze artikel 49 van het K.B. van 8 oktober 1981 werd geschonden.

2.2.2. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de aanvraag tot vestiging werd geweigerd omdat "*Uit het relatieverslag dd. 18/06/2007 van de politie van Hasselt blijkt dat er van een relatie tussen beide echtelieden geen sprake is*". De wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. (zie o.a. R.v.St., nr. 167.407, 2 februari 2007; R.v.St., nr. 167.411, 2 februari 2007). De verzoekende partij voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

De verzoeker betoogt, in een eerste onderdeel, dat het politieverslag opgesteld werd op het ogenblik dat hij en zijn echtgenote hun horecazaak in Beringen uitbaatte. De verzoeker meent dat vermits zij het grootste deel van de tijd samen doorbrengen in hun gemeenschappelijke horecazaak het toch minstens van een ernstig onderzoek zou getuigen, indien ook aldaar de nodige vaststellingen zouden zijn verricht. Des te meer omdat de verzoeker de politiediensten te Hasselt hiervan verwittigd had.

2.2.3. De verwerende partij stelt in de nota *"de elementen die naderhand worden aangebracht kunnen aan het voorgaande geen afbreuk doen, te meer nu de gemachtigde er geen kennis van had op het ogenblik van het nemen van de in casus bestreden beslissing"*.

2.2.4. De Raad stelt vast dat de verzoeker op 14 mei 2007 de verwerende partij ingelicht heeft over het feit dat hij samen met zijn echtgenote een horecazaak uitbaatte te Beverlo-dorp (stuk 6). Uit het administratief dossier kan niet worden afgeleid of de verwerende partij met dit belangrijke feit rekening heeft gehouden. Het politieverslag vermeldt immers niet op welke datum en uur de controle(s) werden uitgevoerd. Verder wordt er niet aangegeven uit welke vaststellingen de afwezigheid van een effectieve gezamenlijke vestiging of samenwoning kon worden afgeleid. In het politieverslag staat enkel onder 'punt G eventuele opmerkingen' vermeld dat *"volgens bekomen inlichtingen woont Avakian ergens in Beringen of Beverlo. Betrokkene kan soms (zelden) wel aangetroffen worden hier in Hasselt."* De bestreden beslissing geeft echter zelf aan dat het hebben van een verschillende verblijfplaats op zich niet volstaat om te besluiten dat er geen "gezinscel" zou bestaan. Verder beschikt de verwerende partij niet over gegevens die er op wijzen dat verzoekende partij zich niet vestigt of komt vestigen met haar EG-echtgenoot.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij onzorgvuldig is geweest. Door louter op basis van het relatieverlag van 18 juni 2007, dat een aantal essentiële leemtes bevat, de vestigingsaanvraag af te wijzen. Des te meer de verzoeker terecht aanvoert dat uit het administratief dossier bleek dat hij samen met zijn vrouw een horecazaak uitbaat in Beringen, Beverlo-dorp.

Het middel is gegrond.

3. Ten gevolge van de hierna uit te spreken vernietiging van de bestreden beslissing is de vordering tot schorsing zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De beslissing genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 28 juni 2007 wordt vernietigd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien september tweeduizend en zeven door:

mevr. M. BEELEN, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. M. RYCKASEYS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. RYCKASEYS.

M. BEELEN.